

Управлението е деспотическо въ пълнъ смисъл на думата. Защото произволът на игумена е уставът на Манастира на дѣло, ако и да има за съуправители: епитропъ, касиеръ и още единъ членъ, който има частица отъ манастирскитѣ печатъ. Това ще си разясни отъ слѣдъжщото: Всяка година, както гласи и описанието, прѣзъ Ноемврия мѣсеца бива единъ главенъ съборъ отъ всичкото Рилско Братство, за да промѣни или да потвърди бившето прѣзъ годината Манастирско Началство и да ислушатъ прѣзъ купъ, — и то само Иеромонаситѣ; (отъ като посрѣбнатъ отъ сладката) манастирскитѣ приходи и разноски, които възлизатъ на нѣколко стотини хиляди гроша. На послѣднийтъ съборъ, който станъ прѣзъ Ноемврия мѣсеца на минхлата 1879 година ся призоваха и духовникитѣ отъ вънъ, за да бже по пълнъ и да ся промисли унъ за подобришето на Братството. И така всичкитѣ духовници отъ вънъ и нѣколко отъ по-развититѣ братия въ манастира, слѣдъ нѣколко свѣщания, рѣшиха да молятъ игумена да остане и за напѣнъ, като нѣмаше съ кого да го замѣнѣтъ, а да ся промѣни само епитропътъ и касиерътъ и да ся състави непермѣнно въ това кжео врѣмя единъ краткъ приврѣмененъ уставъ, съобразенъ съ духътъ на врѣмето и обстоятелствата, по които да ся управлява манастира, докѣ да ся наредятъ черковнитѣ работи въ Княжеството. Това рѣшение ся съобщи на игумена и той го унъ одобри, и даже освѣтли депутацията въ нѣкои отношения, като даде и своитѣ свѣти за учреждението на обща трапеза — поне единъ нжтъ презъ деньтъ, и отъ едно само ястие. Уставътъ, който състоеше отъ 22 членъ, ся прочете отъ самийтъ игуменъ прѣдъ Началството и прѣдъ по-главнитѣ старци, нъ не ся погледнѣ съ добро око отъ Началството, не ся и отблжсана обаче, като братството настоятелно искаше потвърдението му преди Събора. Съдържанието на тоя краткъ уставъ е: Да ся състави събора отъ шестъ душъ, вмѣсто четирѣ, и да ся вдигне разницата между Иеромонаси и Монаси, освѣнъ въ църквата, защото свѣщенството нищо по-вече не при-